

Rödluvan och vargen

Folksaga

Det var en gång en liten flicka som kallades Rödluvan. Hon hade en röd luva som hon fått av sin mormor. Rödluvan bodde med sin mamma i en liten stuga i en stor skog. Hennes snälla gamla mormor bodde i andra änden av skogen. En dag gick Rödluvan höra att hennes gamla mormor hade blivit sjuk. Då ville hon gå och hälsa på henne. Rödluvans mamma packade en korg med vin och kakor.

- Var nu rädd om dig och gå raka vägen till mormor, sa mamman.

Rödluvan tyckte det var härligt att gå i skogen. Solen lyste och hon kände sig glad. Plötsligt mötte hon en varg!

- Vart ska du gå? frågade vargen.

- Jag ska hälsa på min sjuka mormor, svarade Rödluvan.

- Ska du inte plocka blommor och ta med till henne? frågade vargen.

- Jo, det ska jag göra, svarade Rödluvan.

Rödluvan gick längre och längre in i skogen. När hon kom fram till en äng och såg alla vackra blommor, stannade hon. Hon plockade en stor fin blombukett. Efter en stund kände sig Rödluvan trött och satte sig för att vila. Under tiden letade sig vargen fram till mormors stuga. Han hittade den under de tre ekarna. Vargen smög sig fram till dörren och knackade på.

- Vem är det? ropade mormor från sin säng.

- Det är bara jag, Rödluvan, som kommer med kakor och vin, svarade vargen.

- Välkommen min lilla flicka. Dörren är öppen! ropade mormor. Då sprang vargen raka vägen fram till sängen där mormor låg och låste in henne i en garderob.

Vargen bestämde sig för att klä ut sig till mormor. Han tog på hennes kläder och satte hennes nattmössa på huvudet. Sedan la han sig i hennes säng och väntade på att Rödluvan skulle komma. När Rödluvan hade plockat en stor bukett blommor sprang hon till mormors stuga. Dörren var öppen, så hon gick in. Hon gick till mormors säng och sa:

- Men mormor, vilka stora öron du har!

- Det är för att jag ska höra dig bättre.

- Men mormor, vilken stor mun du har!

- Det är för att jag bättre ska kunna äta upp dig! sa vargen och tog ett skutt ur sängen. Rödluvan skrek så högt hon kunde och en jägare som var i skogen utanför hörde hennes skrik. Jägaren rusade in i stugan och hjälpte Rödluvan försvara sig mot vargen och sen släppte de ut mormor ur garderoben. Både Rödluvan och mormor var så glada att de blivit räddade. Sedan sprang vargen till skogs och kom aldrig mer igen.

Sagotexter sagopåsar

Guldlock och de tre björnarna

Det var en gång tre björnar som bodde i ett fint litet hus i skogen. Familjen bestod av stora pappa Björn, mellanstora mamma Björn och Lilla Björn. Varje morgon kokade mamma Björn en stor kastrull med gröt. När den var färdig hällde hon upp den i tre skålar. Sen tog björnarna en promenad medan gröt en svalnade.

En dag kom en liten flicka, som hette Guldlock vandrande i skogen. När hon fick se björnarnas fina hus blev hon nyfiken och kikade in genom fönstret. Men hon såg ingen, för björnarna var ju ute på promenad. Hon knackade på dörren, men det kom förstas ingen och öppnade. Då gick hon in i huset utan lov. I rummet stod tre stolar – en stor, en mellanstor och en liten. Guldlock var trött, för hon hade gått så långt. Hon försökte sitta i pappa Björns stora stol – men den var alldeles för hög. Då kröp hon upp i mamma Björns mellanstora stol – men den var alldeles för mjuk. Till sist provade hon Lilla Björns stol – och den var precis lagom skön att sitta på. Men Guldlock var för tung för den lilla stolen, och plötsligt gick den sönder! Då gick Guldlock ut i köket. När hon fick syn på de tre skålarna med gröt, kände hon hur hungrig hon var. Först smakade hon på gröten i pappa Björns stora skål – men den var alldeles för het. Sen åt hon lite av gröten i mamma Björns mellanstora skål – men den var alldeles för kall. Sist tog Guldlock en sked ur Lilla Björns skål. Den gröten var precis lagom och jättegod, så Guldlock åt upp alltihop. Hon åt så mycket att hon blev mätt och väldigt sömning. I sovrummet provade hon pappa Björns säng, men den var för stor och för hård. Då lade hon sig i

mamma Björns mellanstora säng, men den var för mjuk. Men Lilla Björns säng var så bekväm att hon somnade med en gång. När björnarna kom hem såg de genast att någon varit inne i deras hus.

– Någon har suttit i min stol! brummade pappa Björn.

– Någon har suttit i min stol också! sa mamma Björn med sin ljusa röst.

– Någon har suttit på min stol och haft sönder den! pep Lilla Björn och började gråta. Ute i köket hittade de fler spår efter besökaren och pappa Björn röt:

– Någon har smakat på min gröt!

– Någon har smakat på min gröt också! sa mamma Björn.

– Någon har smakat på min gröt – och ätit upp alltihop, utbrast Lilla Björn. Sen gick björnarna in i sovrummet.

– Någon har legat i min säng! sa pappa Björn.

– Någon har legat i min säng också! brummade mamma Björn.

– Titta! Någon ligger och sover i min säng, sa Lilla Björn.

Då vaknade Guldlock. Hon gnuggade sig i ögonen och fick syn på de tre björnarna. Och hon blev förskräckligt rädd! Med ett skutt for hon upp ur sängen och hoppade ut genom fönstret. Sen sprang hon det fortaste hon kunde. Guldlock vågade aldrig mer komma tillbaka till de tre björnarna och hon gick aldrig mer in i någons hus utan att fråga om lov. Och Lilla Björn fick en ny stol och varje morgon tar björnfamiljen en promenad i skogen innan de går hem och äter sin goda gröt.

Sagotexter sagopåsar

Tre små grisar

Det var en gång tre små grisar som bodde hos sin mamma. När de var tillräckligt stora gick de ut i världen för att söka sin lycka. Den första lilla grisen mötte en man som kom körande med ett lass halm.

- Snälla herrn, kan du ge mig lite halm så att jag kan bygga mig ett hus.

- Det kan du väl få, sa mannen. Och den första lilla grisen byggde ett halmhus. Då kom vargen dit. Han bankade på dörren och ropade:

- Lilla gris, lilla gris! Låt mig komma in!

- Nej, o nej! svarade grisen.

- Då ska jag blåsa på ditt hus tills det rasar! sa vargen. Pustande och frustande blåste han tills huset rasade. Den lilla grisen sprang därifrån så fort han någonsin kunde. Den andra grisen mötte en man som kom körande med kvistar.

- Snälla, kan jag få lite kvistar så jag kan bygga ett hus.

- Det kan du få sa mannen. Av kvistarna byggde den andra grisen ett hus. Men vargen följde efter dem. Han bankade på dörren och ropade:

- Små grisar, små grisar! Låt mig komma in! Men grisarna släppte inte in vargen.

- Då ska jag blåsa på ert hus tills det rasar, sa vargen. Vargen blåste och blåste tills huset rasade.

De små grisarna sprang därifrån så fort han kunde. De sprang iväg till den tredje grisen.

Den tredje grisen mötte en man som kom körande med tegelstenar.

- Snälla, kan jag få lite tegelstenar så jag kan bygga ett hus.

- Det kan du få sa mannen.

Av tegelstenarna byggde den tredje grisen ett hus. Men så kom vargen dit. Han bankade på dörren och ropade:

- Små grisar, små grisar! Låt mig komma in! Men grisarna släppte inte in vargen. -Då ska jag blåsa på ert hus tills det rasar, sa vargen. Vargen blåste och blåste, men trots det så rasade inte huset.

Men vargen var arg och väldigt hungrig. Han måste hitta på ett annat sätt att komma in i huset. Då klättrade han upp på taket och stack ned tassens genom skorstenen. Men just som han gjorde det så halkade han. Den tredje grisen hade ställt en kokande gryta med vatten över elden. Vargen föll ner i det kokande vattnet och slog huvudet i grytan. Grisarna skyndade sig att hjälpa vargen upp men vargen var död. De tre små grisarna levde lyckliga i sitt lilla tegelhus.